

## 2. Gevolgen van het niet-splitsen van Brussel-Halle-Vilvoorde

**D**e Franstaligen hebben de taalgrens nooit aanvaard. Meer bepaald hebben zij hun aanspraken op onder meer de zes faciliteitengemeenten rond Brussel nooit onder stoelen of banken gestoken. Daarom willen zij ook de electorale band tussen de Franstaligen in Brussel en de Franstaligen in de Rand in stand houden. Het verschil tussen het behoud van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en de afschaffing ervan is zeer betekenisvol. Op 18 mei 2003 stemden in Halle-Vilvoorde maar liefst 70.000 kiezers voor Franstalige lijsten voor de Kamer. Bij de Vlaamse parlementsverkiezingen van 2004 behaalde de Franstalige eenheidslijst slechts 40.300 stemmen. Een verschil van bijna 30.000 stemmen! Anders gezegd: zodra er geen Brusselse of Waalse politieke lijsten deelnemen aan de verkiezingen, zijn heel wat Franstaligen uit Halle-Vilvoorde wel degelijk bereid zich te integreren en een stem uit te brengen voor Vlaamse lijsten.

Zolang de splitsing geen feit is, zullen de Franstalige partijen zich dus om electorale redenen blijven mengen in de Rand. Zij hebben er persoonlijk voordeel bij en het brengt nog geld op voor de Franstalige partijen ook: zo'n 200.000 euro per jaar, of bijna 3 euro per kiezer.

Die politiek van bemoeienis en gestook in de Rand voeren ze nu al jaren, zonder noemenswaardige tegenstand van de Vlaamse regering. Het feit dat die inmenging op vele vlakken onwettig is, raakt hun koude kleren niet.

### EEN PAAR VOORBEELDEN

#### 1. Carrefour

*Carrefour* is een Franstalig blad dat vanaf de jaren negentig stelselmatig Fransdolle propaganda verspreidt in een groot deel van Halle-Vilvoorde, op maar liefst 100.000 exemplaren. Het druksel wordt zwaar gesubsidieerd door de Franse Gemeenschapsregering, die haar bevoegdheden hiermee manifest te buiten gaat. De Franse Gemeenschapsregering werd hiervoor veroordeeld door het Arbitragehof, maar bleef het blad gewoon verder subsidiëren. Na een tweede veroordeling gooide de Franse Gemeenschap het over een andere boeg. Zij stort geld aan een internationale instelling ter promotie van de Franse cultuur, de *Francité Internationale*. Die instelling steunt dan op haar beurt de uitgave van *Carrefour*, dat op die manier nog steeds zijn Vlaamshatende boodschap in onze regio kan blijven spuien. Wat doet de Vlaamse regering? Niets.

#### 2. Sport en cultuurverenigingen

Franstalige sport- en cultuurverenigingen in heel Vlaams-Brabant worden tot de dag van vandaag betoelaagd door de Franse Gemeenschap. Franstalige cultuurverenigingen in de zes faciliteitengemeenten kregen zelfs subsidies om de feestdag van Franse Gemeenschap te vieren. De Franstalige sportclubs uit de faciliteitengemeenten zijn immers aangesloten bij ADEPS (de Franstalige tegenhanger van BLOSO) en nemen ook deel aan de Franstalige competitie. Wat doet de Vlaamse regering? Niets

#### 3. Adviesraad

Om duidelijk te maken dat voor de Franstaligen de Rand van hen is, richtte de COCOF (dat zijn de Franstalige verkozenen in de Brusselse Gewestraad) in 1995 een Adviesraad op over de problematiek van de Rand, zeg maar om de Franstaligen in de Rand te steunen. Naast vertegenwoordigers van de COCOF zelf, telt de adviesraad Franstalige verkozenen uit Vlaams-Brabantse gemeenten. Een duidelijker signaal voor de Franstalige aanspraken op onze regio is moeilijk te vinden. De Raad van State veroordeelde het bestaan van de adviesraad in 2002. Maar geen nood, zes dagen nadien werd deze raad opnieuw opgericht. Onwettig. Wat doet de Vlaamse regering? Niets.

#### 4. Gemeentebesturen

De Franstalige gemeentebesturen, Wezembeek-Oppem en Linkebeek op kop, doen er alles aan om de bestaande wetten, vooral taalwetten, decreten en reglementen te saboteren en zelfs te overtreden. Zo worden in gemeenteraden Franstalige tussenkomsten gehouden. Zo misbruikt men het gemeentelijk informatieblad om alweer anti-Vlaamse propaganda te verspreiden. Men weigert op het gemeentehuis de WIS-computer van de VDAB te installeren, waarmee werklozen allerlei vacatures kunnen raadplegen. Men start tweetalige webstekken op. Men zendt oproepingsbrieven voor verkiezingen rond die in strijd zijn met de taalwetgeving. Men int gemeentelijke belastingen op een onwettige manier... Kortom, men lapt de taalwetgeving feestelijk aan zijn francofone laars. Wat doet de Vlaamse regering? Niets.

## 5. Franstalig onderwijs

In de zes faciliteitengemeenten mag wettelijk gezien Frans-talig basisonderwijs georganiseerd worden, betaald door Vlaanderen. Er zijn echter strikte regels inzake inspectie, zowel wat de eindtermen als het taalgebruik betreft. De Franstaligen weigeren echter die inspectie te aanvaarden. Ondertussen betaalt Vlaanderen jaarlijks meer dan 11 miljoen euro om een onderwijs te subsidiëren dat alleen de verfransing van onze streek in de hand werkt.

En in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem beschikt de gemeentelijke muziekschool van het Brusselse Sint-Lambrechts-Woluwe over een Franstalige afdeling. Dat laatste is onwettig.

Wat doet de Vlaamse regering? Niets.

## 6. Raad van Europa

De Franstaligen mengen zich niet alleen op een volslagen onwettige manier in onze regio. Ze schakelen zelfs internationale instellingen in, zoals de Raad van Europa. Die instelling moet toezien op de eerbiediging van de rechten van minderheden in Europa. Het minderhedenverdrag was bedoeld voor de bescherming van bepaalde minderheidsgroepen in Oost-Europa (b.v. de zigeuners in Roemenië). Welnu, de Franstaligen zijn er in geslaagd om de leden van de Raad van Europa tot twee keer toe wijs te maken dat zij hier behandeld worden als een verdrukte minderheid, zoals pakweg de Koerden in Turkije... Met als gevolg dat de Raad van Europa, zonder enige kennis van zaken, besliste om te pleiten voor de algemene tweetaligheid van heel Vlaanderen. Waar zat de Vlaamse regering? Niets van gehoord.

### Verfransing en vervreemding leiden tot *verBrusseling*

Door niet te splitsen, nemen verfransing én vervreemding hand in hand toe. Iedereen weet dat de stadsvlucht uit Brussel zwaar weegt op onze streek en dat niet alleen Vlamingen, maar ook zeer veel Franstaligen de grootstad ontvluchten. Zij doen dat omwille van het dalend niveau van het Brussels onderwijs, de getto's, de hoge grond- en huurprijzen, de stijgende onveiligheid en het slecht bestuur van de PS-, MR- en FDF-burgemeesters in het algemeen. Ook buitenlanders komen steeds vaker in Halle-Vilvoorde wonen. Niet zelden om identieke redenen als hierboven vermeld en eveneens aangetrokken door de verfransing van deze gemeenten. Op veel plaatsten zien zij gewoon geen onderscheid met Brussel. In de faciliteitengemeenten zijn het vooral de rijke Eurocraten. Volgens recente cijfers

gaan twee op de drie verkochte woningen in Wezembeek en Kraainem naar Eurocraten. Het overgrote deel van deze Eurocraten maakt gretig gebruik van de faciliteiten, hoewel die helemaal niet voor hen bedoeld waren.

De Franstalige professor Philippe van Parijs, hoogleraar filosofie aan de Université Catholique de Louvain zei hierover in *Le VifL'Express* heel terecht: *"Faciliteiten lijken mij een goede zaak, op voorwaarde dat ze beschouwd worden als een tijdelijke overgangsmaatregel. (...) Anderzijds is het niet verstandig dat dit privilege toegekend wordt aan elke nieuwkomer. Meer dan 70% van alle bewoners van de faciliteitengemeenten zijn daar niet geboren. Waarom kan iemand die afkomstig is uit Marseille in Kraainem zijn documenten in zijn moedertaal ontvangen, maar iemand uit Berlijn niet? De Europese ambtenaren moeten niet denken dat het mooie platteland rond Brussel van hen is."*

In de oudere buurten van gemeenten zoals Sint-Pieters-Leeuw, Asse, Vilvoorde, Machelen, Zaventem en Strombeek strijken vooral niet-Europese vreemdelingen neer. Ook de Brusselse vreemdelingen zijn immers op de hoogte van het feit dat ze in het Frans terecht kunnen in vele overheidsdiensten, handelszaken en postkantoren. Sommige bewindslui rollen maar al te graag de rode loper voor hen uit. Zo voorziet het stadsbestuur van Vilvoorde (Jean-Luc Dehaene!) systematisch tolken voor anderstaligen bij contact met de stadsdiensten. Op die manier bevordert men vanzelfsprekend geenszins de kennis van het Nederlands.

Opmerkelijk is ook dat de Franstalige partijen verwoede pogingen doen om de buitenlandse inwijkelingen voor hen te winnen. In Vilvoorde wordt de lijst van 2006 volop multicultureel. En in een rijkere gemeente als Overijse probeert Union Francophone de vele Eurocraten voor haar kar te spannen, met de belofte van een meertalige dienstverlening door het gemeentebestuur.

Gemeenten met een duidelijk Nederlandstalig profiel zouden veel minder aantrekkingskracht hebben op deze anderstalige inwoners van de grootstedelijke getto's. Ook daarom moet de band met Brussel zoveel mogelijk doorgelinkt worden.

### CONCLUSIE:

Zolang Brussel-Halle-Vilvoorde niet gesplitst is, zullen de Franstalige partijen zich blijven roeren in Halle-Vilvoorde, of dat optreden nu onwettig is of niet. De Franstalige partijen scharen zich onvoorwaardelijk achter hun francofiële kompanen uit Halle-Vilvoorde en gijzelen steeds weer de

Vlaamse partijen in de federale regering. Die Vlaamse partijen hebben dan weer niet de moed om op hun strepen te staan. Als puntje bij paaltje komt, kiezen zij steeds voor het belang en het voortbestaan van de regering in plaats van het belang van de Vlamingen.

Een splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde is de enige manier om de onwettige bemoeienissen van de Franstaligen in Halle-Vilvoorde af te stoppen. Als de Brusselse en Waalse politici in onze regio geen kiezers meer kunnen winnen, zal de inmenging en het gestook op termijn automatisch stoppen.

## Vlaamse regering blijft apathisch

De opeenvolgende Vlaamse regeringen misten en missen nog steeds de politieke moed om een krachtadig beleid te voeren dat de verfransing en vervreemding een halt moet toeroepen.

1. Jonge Vlaamse gezinnen vinden nauwelijks nog een betaalbare woning en moeten hun vertrouwde omgeving verlaten. Tussen 1999 en 2003 steeg de prijs voor bouwgrond in de Vlaamse Rand met liefst 55,5%. De gemiddelde koopprijs voor een woning in de Rand ligt zo maar eventjes 31% hoger dan het Vlaamse gemiddelde. Toch bestaat er geen krachtadige sociale woonpolitiek in de Rand, die ervoor zou moeten zorgen dat de autochtone Vlamingen een betaalbare woning vinden. Er is ooit wel een poging geweest. Vlabinvest moest gronden en woningen verwerven en ze betaalbaar aanbieden aan mensen uit de streek. Welnu, sinds 1991 realiseerde Vlabinvest nauwelijks 300 woningen en gronden. Een druppel op een hete plaat. Ook van het voorkooprecht, dat bedoeld was om een Vlaams lokaal woonbeleid op poten te zetten, wordt in de meeste gemeenten geen gebruik gemaakt. De Vlaamse regering faalt hier over de hele lijn, en laat de verfransing rustig gedijen.

2. Inzake ruimtelijke ordening heeft de Vlaamse regering de stommitieit begaan grote delen van Halle-Vilvoorde te beschouwen als behorend tot het grootstedelijk gebied. Dat betekent dat dit gebied versneld mag volgebouwd worden, ook met hoge appartementsgebouwen. Dit zal de stadsvlucht uit Brussel – en dus de verfransing – alleen maar versterken. In plaats daarvan moet een beleid komen dat het groen en landelijk karakter van de Rand zoveel mogelijk vrijwaart en ondersteunt en de inwijking afremt.

3. De bussen van de Vlaamse vervoermaatschappij van en naar Brussel zijn nog steeds tweetalig, terwijl het technisch perfect mogelijk is om de digitale vermeldingen pas tweetalig te maken in Brussel. De Vlaamse overheid geeft hiermee een bijzonder slecht voorbeeld. Op die manier kan niet geloofwaardig geijverd worden voor de vernederlandsing van het straatbeeld in onze regio.

4. Vlamingen kunnen vaak niet in hun eigen taal terecht in Brusselse ziekenhuizen. Ook de ziekenwagens en Mugs van deze ziekenhuizen, die tot ver in Vlaams-Brabant moeten uitrukken, zijn vaak bemand met Nederlandsonkundig personeel. De brengt akelige gevolgen met zich mee: niet zelden komt men laatstijdig aan omdat men de weg niet kan vragen; regelmatig duiken er bovendien klachten op van Vlamingen die bijzonder slecht verzorgd werden door Franstalige ambulanciers en dokters. Enkele inwoners van Halle-Vilvoorde bekochten dit zelfs met hun leven. Zowel in de Vlaamse als in de Brusselse regering laten de Vlaamse ministers betijen. Er mag zelfs geen meldpunt komen voor klachten hieromtrent.

5. Ring TV is onze regionale zender, die zeer bewust het Vlaams karakter van onze streek benadrukt. Maar Ring TV heeft het financieel moeilijk en heeft de Vlaamse regering al herhaaldelijk om structurele financiële steun gevraagd. Tot vandaag heeft de Vlaamse regering die steun geweigerd. Terwijl TV-Brussel voor ettelijke tientallen miljoen oude Belgische franken gesubsidieerd wordt, blijft Ring TV in de kou staan. Ook hier faalt de Vlaamse regering volledig.

Er zijn dus mogelijkheden om de verfransing in te dijken, alleen weigert de Vlaamse regering die mogelijkheden te benutten. Op die manier blijft het dweilen met de kraan open.

